

جداسازی و شناسایی گونه‌های *Rhizoctonia* از خاک‌های زراعی استان مازندران*

ISOLATION AND IDENTIFICATION OF *Rhizoctonia* SPP. FROM CULTIVATED SOIL IN MAZANDARAN PROVINCE

سارا محسنی چمازکتی^{۱*}، محمد علی تاجیک قنبری^۲ و مهرداد عباسی^۳

(تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۷/۲۴؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۶/۲۱)

چکیده

طی سال‌های ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ از خاک مزارع و باغ‌های استان مازندران نمونه‌برداری به عمل آمد. نمونه‌های خاک از عمق ۱۰ تا ۱۵ سانتی‌متری تهیه گردید. سپس با روش طعمه‌گذاری با بذر چغندر قند و خلال دندان ضد عفونی شده، ۱۲۱ جدایه رایزوکتونیا به دست آمد. شناسایی گونه و گروه آناستوموزی جدایه‌های جمع‌آوری شده از طریق بررسی خصوصیات مرفولوژیک و ویژگی‌های آنها در محیط کشت، آزمون آناستوموز و با استفاده از کلیدهای معتبر انجام گردید. ۱۰۱ جدایه چند هسته‌ای و ۲۰ جدایه دو هسته‌ای شناسایی شدند. از بین جدایه‌های چند هسته‌ای، ۷ جدایه به گروه آناستوموزی AG1، ۳۸ جدایه به AG2، ۵ جدایه به AG4، ۳ جدایه به AG5، ۱۳ جدایه به AG6، ۱۱ جدایه به AG9، ۳ جدایه به AG11 از *R. solani* و ۲۱ جدایه به WAG-Z (*R. zea*) و از بین جدایه‌های دو هسته‌ای، ۱۵ جدایه به گروه آناستوموزی AG-K، ۳ جدایه به *R. ramicola* و دو جدایه دیگر به دو گروه آناستوموزی نامشخص تحت عنوان BNR-1 و BNR-2 نسبت داده شدند.

واژه‌های کلیدی: *Rhizoctonia*، گروه آناستوموزی، قارچ‌های خاک، تنوع زیستی

* بخشی از پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد نگارنده اول ارائه شده به دانشکده علوم زراعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

** مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: sara@mohseni.me

۱. دانشجوی سابق کارشناسی‌ارشد بیماری‌شناسی گیاهی، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان

۲. استادیار بیماری‌شناسی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۳. دانشیار بخش تحقیقات رستنی‌ها، مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور، تهران

مقدمه

تحقیقات اخیر نشان داده است اعضای جنس *Rhizoctonia* از نظر بیولوژیکی و ژنتیکی گروهی متنوع هستند. گونه *Rhizoctonia solani* Kühn از لحاظ تاکسونومیکي مجموعه‌ای از گونه‌ها یا گونه‌ای تجمعی (Collective species) می‌باشد و شامل گروه‌ها یا سویه‌های غیروابسته به یکدیگر است که از لحاظ ژنتیکی جدا هستند. امروزه از گونه *R. solani* به عنوان یک گونه بزرگ کمپلکس یاد می‌شود (Cubeta & Vilgalis 1997). گونه‌های رایزوکتونیا به عنوان بیمارگر خاکزاد و با تولید اسکلرت به طور نامحدودی در خاک زنده می‌مانند. این قارچ‌ها قادرند به صدها نوع مختلف گیاهان حمله و طیف وسیعی از بیماری‌ها را ایجاد نمایند.

جدایه‌های این قارچ‌ها از روی بیش از ۱۵۰ گونه مختلف گیاهی جدا شده‌اند (Boysen et al. 1996). گونه‌های *Rhizoctonia* در مناطق مختلف ایران از روی بسیاری از گیاهان از جمله آفتابگردان، برنج، توت فرنگی، خربزه، خیار، گندم، نیشکر، ذرت، کلزا، مرکبات، سیب‌زمینی، پنبه، بادام‌زمینی، لوبیا، نخود، ماش، عدس، لوبیا چشم بلبلی، چغندر قند، فلفل، یونجه، کنف، کنجد، سویا، گلرنگ، گوجه فرنگی، کیوی، باقلا، توت، پسته، گلابی، زیتون، زردآلو و بسیاری از گیاهان زینتی و گیاهان خودرو گزارش شده است (ارشاد ۲۰۰۹ و عباسی و علی‌آبادی ۲۰۰۹). پدیده آناستوموز وجود تنوع و تفاوت درون گونه‌ای در *R. solani* را بیان می‌کند. آناستوموز ریشه‌ای به عنوان یک ظهور سازگاری سوماتیک بین جدایه‌ها تعریف می‌شود و برای توضیح شباهت یا تفاوت ژنتیکی در رایزوکتونیا استفاده می‌گردد. گروه‌بندی آناستوموزی همچنان بزرگ‌ترین و تنها پیشرفت در شناخت تنوع ژنتیکی در داخل جنس رایزوکتونیاست

(Cubeta & Vilgalys 1997). رایزوکتونیاها براساس تعداد متوسط هسته در هر یاخته و ریشه‌های جوان به دو گروه دو هسته‌ای و چند هسته‌ای تقسیم می‌شوند (Sneh et al 1991) در ایران هم رایزوکتونیای دو هسته‌ای و هم رایزوکتونیای چند هسته‌ای گزارش شده است (ارشاد ۲۰۰۹، عباسی و علی‌آبادی ۲۰۰۹). اولین بار رایزوکتونیای دو هسته‌ای *R. oryzae-sativae* با گروه آناستوموزی AG-Bb توسط رحیمیان (۱۹۸۶) از ایران گزارش شد. در سال ۱۹۸۹ نیز عامل بیماری لکه چشمی گندم تحت عنوان *Rhizoctonia cerealis* (AG-D) توسط نامبرده گزارش گردید (رحیمیان ۱۹۸۹).

از بین رایزوکتونیاهای چند هسته‌ای دو گونه *R. solani* و *R. zeae* در ایران گزارش شده‌اند. *R. solani* برای اولین بار در ایران با جداسازی گروه آناستوموزی AG4 از میوه‌های پوسیده گوجه‌فرنگی (Soil rot) گزارش شد (Rahimian 1986) و *R. zeae* نیز برای اولین بار از روی نیشکر در مزارع مازندران گزارش گردید (Aghajani et al. 2006). در این تحقیق با هدف شناسایی گونه‌های رایزوکتونیای موجود در خاک‌های زراعی استان مازندران، تعیین خصوصیات مرفولوژیک جدایه‌ها، ویژگی‌های آنها در محیط کشت و آزمون آناستوموز روی جدایه‌های جمع‌آوری شده، جداسازی این قارچ از خاک با روش طعمه‌گذاری انجام شد.

روش بررسی

نمونه‌برداری از خاک مزارع، باغات و مراتع استان مازندران طی اردیبهشت ۱۳۸۶ تا مرداد ۱۳۸۷ انجام شد. نمونه‌های خاک از عمق ۱۵-۱۰ سانتی‌متری تهیه شدند. برای جداسازی قارچ رایزوکتونیا از خاک، از روش طعمه‌گذاری

به کناره تشک اندازه‌گیری شد (Kim et al. 1994). برای تعیین گروه‌های آناستوموزی، از روش تو و همکاران (Tu et al. 1969) و اسنه و همکاران (Sneh et al. 1991) که در واقع روش جفت کردن جدایه‌های استاندارد با جدایه‌های نامعلوم می‌باشد، استفاده شد. جهت مشخص نمودن بیماری‌زا بودن یا نبودن جدایه‌ها از روش اثبات بیماری‌زایی روی جوانه‌های تازه خارج شده از بذرها، لوبیا، عدس، چغندرقد، خیار، کدو، گوجه‌فرنگی، هندوانه و جعفری استفاده شد. جوانه‌ها پس از تلقیح با جدایه‌های قارچی، به صورت روزانه بررسی شدند و شماره جدایه‌هایی که موجب بروز علائم بیماری گردیدند، یادداشت شد. سپس برای حصول اطمینان از اینکه عامل بیماری روی گیاهچه‌ها رایزوکتونیا است و هم‌چنین برای رعایت اصول کنخ، قطعه‌ای از بافت آلوده برداشته و به محیط کشت PDA منتقل شد. پس از بررسی‌های اولیه و اطلاعات حاصله، جدایه‌های به‌دست آمده براساس خصوصیات محیط کشتی، مرفولوژیک و بیماری‌زایی و هم‌چنین تست آناستوموز گروه‌بندی شدند. رایزوکتونیا‌های دو هسته‌ای نیز براساس کلید شناسایی اوگوشی (Ogoshi 1985) و بررسی منابع دیگر شناسایی گردیدند.

نتایج و بحث

در این تحقیق از ۱۹۲ منطقه در استان مازندران نمونه‌برداری به عمل آمد که پس از جداسازی و خالص‌سازی قارچ رایزوکتونیا از خاک، در مجموع ۱۲۱ جدایه به‌دست آمد (جدول ۱). این جدایه‌ها شامل ۱۰۱ جدایه چند هسته‌ای (شامل *R. solani* و *R. zeae*) و ۲۰ جدایه دو هسته‌ای بودند (جدول ۲). در این تحقیق جداسازی قارچ رایزوکتونیا با روش طعمه‌گذاری در خاک

توسط بذر چغندرقد و خلال دندان ضدعفونی شده، استفاده گردید. پس از ۴۸ ساعت، بذرها و یا خلال دندان‌ها به محیط کشت آب-آگار ۱/۵ درصد منتقل شدند و بعد از گذشت حداقل ۲۴ ساعت، نوک هیف رایزوکتونیا‌های رشد کرده بر روی محیط کشت مذکور در زیر بینوکولر توسط سوزن استریل برداشته و به تشک‌های پتری حاوی محیط کشت PDA (عصاره ۲۰۰ گرم سیب‌زمینی، ۱۵ گرم دکستروز و ۱۵ گرم آگار در ۱ لیتر آب مقطر) منتقل شد. پس از رشد قارچ بر روی PDA در طی دو هفته، در دمای ۲۹-۲۵ درجه سانتی‌گراد و در تاریکی، مشخصات جدایه‌ها از قبیل شکل ظاهری و رنگ پرگنه، تولید ریشه‌های هوایی و اسکلرت (رنگ، شکل و الگوی پراکنش) بررسی گردید.

جهت تعیین تعداد هسته‌ها در جدایه‌های مورد بررسی از روش باندونی (Bandoni 1979) بهره گرفته شد. در این روش هسته ریشه‌های جدایه‌های مورد بررسی با استفاده از محلول سافرانین- او قلیائی (Safranin O) و یک قطره از KOH ۳ درصد رنگ‌آمیزی شد. در این روش هسته‌ها به رنگ نارنجی تا قرمز دیده می‌شود. جهت اندازه‌گیری قطر ریشه‌ها از روش کشت روی لام میکروسکوپی استفاده شد. بعد از گذشت ۲ تا ۳ روز که میسلیم قارچ روی لام رشد کرد، با ریختن یک قطره لاکتوفنل، قطر ریشه‌ها توسط میکروسکوپ مدرج و با بزرگنمایی ۱۰۰۰ برابر اندازه‌گیری شد. جهت تعیین دماهای اصلی رشد، کشت‌های جدایه‌های مورد بررسی روی محیط کشت PDA در دماهای ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۲۸، ۳۰، ۳۲، ۳۴، ۳۶، ۳۸ و ۴۰C° نگهداری شدند. پس از علامت‌گذاری حاشیه پرگنه‌ها بعد از ۱۲ یا ۲۴ ساعت به عنوان دوره خوگیری، میزان افزایش طولی پرگنه‌ها در دو جهت عمود بر هم، بعد از دوره‌های ۲۴ ساعته تا رسیدن اولین پرگنه

جدول ۱. جدایه‌های *Rhizoctonia* بررسی شده در این تحقیق، گروه‌های آناستوموزی و مناطق انتشار آنها در استان مازندران.

Tab. 1. *Rhizoctonia* isolates studied in this research, their anastomosis group and distribution in Mazandaran province

Location	Anastomosis group	Isolates number
Tirtash-Kiasar- Zyar kola- Berenjestanak- Amol- Ahmad chale pey- Nezam abad Tirtash- Darzi kola- Neka- Behshahr- Khazar abad- Panbeh chooleh- Kiasar- Rostam kola- Kutena- Arateh- Reykandeh- Ghadikola- Gharakheyl- Deh kola- Zyar kola- Fenderi- Khorma kola- Larim- Seyed aboo saleh- Sangtab- Rekabdar kola- Shirgah- Zirab- Seyed mahaleh- Myan rood- Babol- Babol- Bandpeye sharghi- Amol- Amol- Ahmad chale pey- Ahangar kola- Noshahr- Soleyman abad- Ramsar	AG1-IB	3-22-48-68-97-100-105
Gharakheyl- Rekabdar kola- Zarrin kola- Ramsar	AG2-2-III B	1-5-7-12-15-21-28-31-33-36-38-41-44-45-50-53-54-56-58-60-63-66-75-79-84-85-88-95-98-101-104-111-116-118
Khazar abad- Kutena- Gharakheyl- Bahnamir- Noshahr	AG2-2-IV	42-61-106-120
Kiasar- Shirgah- Chamestan	AG-4	11-30-40-72-113
Tirtash- Neka- Behshahr- Soorak- Arateh- Zyar kola- Larim- Veresk- Myan rood- Amol- Ahmad chale pey- Zarrin kola- Mohammad abad- Ramsar	AG-5	20-64-103
Neka- Behshahr- Khazar abad- Sorkhkola- Rostam kola- Ghadikola- Zyar kola- Zirab- Myan rood- Bandpeye sharghi- Kojur- Ramsar	AG-6	2-8-18-34-49-55-65-80-96-102-108-115-119
Berenjestanak- Amol- Noshahr	AG-9	6-10-14-29-39-46-67-78-89-110-117
Darzi kola- Firuzkandeh- Soorak- Juybar- Juybar- Juybar- Reykandeh- Zyar kola- Seyed aboo saleh- Berenjestanak- Bahnamir- Hatke posht- Babol- Babol- Bandpeye sharghi- Kya kola- Amir kola- Amol- Kojur- Mohammad abad- Ramsar	AG-11	70-94-112
Khazar abad- Panbeh chooleh- Dashte naz- Kiasar- Juybar- Kutena- Deh kola- Fenderi- Shirgah- Beshel- Hatke posht- Babol- Amir kola- Ahmad chale pey- Zarrin kola	WAG-Z	4-13-17-24-26-27-35-47-57-69-73-76-81-83-87-90-91-93-109-114-121
Reykandeh- Khorma kola- Seyed mahaleh	AG-K	9-16-19-23-25-32-43-51-62-71-77-82-92-99-107
Sangtab	<i>R. ramicola</i>	37-52-74
Babol	BNR-1	59
	BNR-2	86

جدول ۲. چکیده‌ای از مشخصات گروه‌های آناستوموزی به دست آمده در این تحقیق

Tab. 2. Overview of the characters of anastomosis groups identified in this research

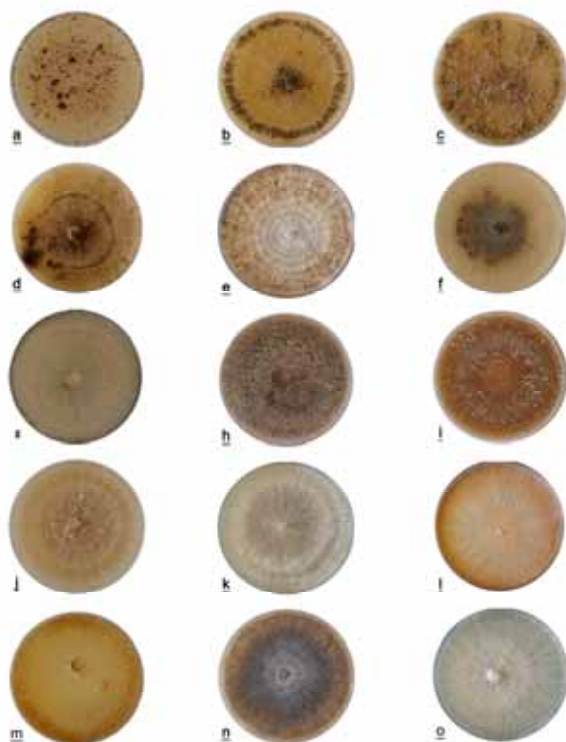
BNR-2	BNR-1	AG-K	<i>R. ramicol a</i>	WAG-Z	AG-11	AG-9	×AG-6	AG-5	AG-4	AG-2-2-IV	AG-2-2-IIIB	AG-1-IB	Anastomosis group
1	1	15	3	21	3	11	13	3	5	4	34	7	Number of isolates
سفید	سفید	شیری	شیری	شیری	شیری	شیری	شیری، کرم یا شکلاتی	شیری	شیری	شیری	شیری	شیری	young
در وسط نارنجی کم رنگ (به شکل گل)، در اطراف پرگنه سفید			در وسط پرگنه قهوه ای (بر روی آن بودی به رنگ خاکستری مایل به بنفش)، اطراف پرگنه زیتونی تا ارغوانی بودی (بخصوص در وسط پرگنه)			کرم (رنگ پرگنه در زیر تشک پتری قهوه ای کم رنگ یا شکلاتی)		کرم تا قهوه ای روشن	کرم مایل به خاکستری	کرم تا قهوه ای کم رنگ	کرم تا قهوه ای کم رنگ	کرم	Coloni's colour
کرمی خفیف	پنبه ای	کرمی					پشمی	بودی خفیف	بودی				Coloni's surface
-	-	-	-	-	-	+		ضعیف		+	+	جزئی	منطقه بندی به صورت دایر متحدالمركز رشد هوایی ریسه
-	+	زیاد	-	+	+	زیاد	بسیار زیاد	+	-	+	+	کم	
فاقد اسکارت	فاقد اسکارت	فاقد اسکارت	فاقد اسکارت	در سطح و ته محیط کشت و در سطح داخلی درب تشک پتری	در لایه لای آنها	در لایه لای آنها (تراکم در سطح محیط لایه لایه میسلومها و داخل آکار	۱-بر روی میسلومها یا در لایه لای آنها	در انتهای ریسه (بر روی سطح داخلی درب تشک پتری)	سطح پرگنه یا فرورفته در آکار، پراکنده در سطح محیط کشت و در داخل محیط کشت	بر روی میسلومها یا در لایه لای آنها	در وسط با حاشیه پرگنه	بر روی میسلومها یا در لایه لای آنها	محل تشکیل اسکارت
				به رنگ نارنجی تیره مایل به قرمز، به شکل کروی، منفرد و یا گاهی به هم متصل، سطح بالغ سخت و ناصاف	۱-به رنگ کرم	۲-به رنگ قهوه ای بزرگ تعداد اسکارتها کم	۱-به رنگ قهوه ای، به رنگ شیری تا قهوه ای، به آجری، به تعداد فراوان، درشت تر	۲-به رنگ قهوه ای مایل به بزرگ تعداد اسکارتها کم	به رنگ شیری تا قهوه ای، به صورت منفرد و مجزا و یا متصل به هم، کروی تا نیمه کروی، تعداد اندک	به رنگ قهوه ای تا قهوه ای، به صورت منفرد و مجزا و یا متصل به هم، کروی تا نیمه کروی، تعداد فراوان (در داخل آکار)	به رنگ قهوه ای، قطرات مایع قهوه ای تیره بر روی آن- در دو اندازه: ریز: زیاد، مجزا، منفرد، پراکنده و یا پیوسته به هم، درشت: کم، منفرد	به رنگ قهوه ای، قطرات مایع سیاه برای بر روی آن، به صورت مجتمع و توده‌های و یا منفرد، سطح اسکارت پشمی	مشخصات اسکارت (تعداد، اندازه، رنگ و ...)
2.9-4.2(3.6)	3.3-5.1(3.9)	3.3-4.4(3.8)	2.6-4.3(3.8)	3.3-9.9(5.7)	5.2-8.1(7.2)	5.8-9.5(7.5)	7.8-8.2(8)	4.6-10.1(7.4)	4.2-8.2(6.2)	5.6-11(7.7)	5.6-11(7.7)	4.3-9.9(7.3)	Hyphal diameter (µm)
2	2	2	2	3-10(6.1)	3-12(6)	3-15(6.8)	3-11(5.6)	3-10(4.8)	3-9(4)	3-10(4.4)	3-10(4.4)	3-10(4.4)	Number of nuclei
28	28	28	28	32	28	28	28	28	28-30	28	28	28	Optimum growth temp. °C
14	13.3	12.3	9	27.4	20.3	15.2	17	22	21.7	19.4	19.6	29.5	Daily growth rate (mm/24h)
+	+	+	+	+	+	+	خفیف	+	+	+	+	+	Pathogenicity on seedlings.

(Sneh *et al.* 1991) و همکاران (1985; 1987) و اسنه و همکاران (1985; 1987) بیماری خاصی را برای این گروه گزارش نکرده‌اند، در حالی که در این تحقیق AG-K شدت بیماری‌زایی بالایی روی جوانه لوبیا و سایر میزبان‌های بررسی شده نشان داد. گروه‌های AG 6 و AG 9 نیز توسط دیگر محققان از خاک جداسازی شده‌اند (Carling *et al.* 1987). در میان جدایه‌های چند هسته‌ای بیشترین تعداد هسته سلولی مربوط به AG-9 و کمترین تعداد هسته مطابق با نتایج محققان گذشته (Ogoshi 1996) مربوط به AG-4 (به‌طور متوسط ۴ عدد) بود.

اندازه قطر ریشه نیز مطابق با نتایج تحقیقات قبلی (Ogoshi 1972 a & b) بود، به طوری که قطر ریشه جدایه‌های *R. solani* به طور متوسط بین ۶ تا ۷ میکرومتر و قطر ریشه جدایه‌های *R. zeae* نیز مطابق نتایج تحقیقات قبلی (Leiner 1991) به طور متوسط بین ۵ تا ۶ میکرومتر بود. هم‌چنین قطر ریشه در جدایه‌های دو هسته‌ای کمتر از ۷ میکرومتر برآورد شد که با نتایج به‌دست آمده در سایر تحقیقات هماهنگی داشت. میانگین سرعت رشد به‌دست آمده برای گروه‌های مختلف نیز برای AG-1، AG-2، AG-4 و AG-5 مطابق با نتایج کیم و همکاران (Kim *et al.* 1994) و اوگوشی (Ogoshi 1976) بود. دمای بهینه بقیه گروه‌ها نیز ۲۸ درجه سانتی‌گراد بود و در میان آنها زیر گروه AG-1-IB بیشترین سرعت رشد را در این دما داشت. دمای بهینه جدایه‌های گروه WAG-Z نیز ۳۲ درجه سانتی‌گراد برآورد شد که با نتایج محققان قبلی (Ryker & Gooch 1938) مطابقت داشت. در این تحقیق سطح بالایی از تنوع در جدایه‌های گونه‌های رایزوکتونمای جدا شده از خاک دیده شد. این تنوع حتی در یک گروه آناستوموزی نیز مشاهده گردید. احتمال

انجام گرفت که این روش برای اولین بار در ایران برای جداسازی رایزوکتونیا از خاک مورد استفاده قرار گرفته است. در حدود دو سوم خاک‌های جمع‌آوری شده از مناطق مختلف، رایزوکتونیا وجود داشت. براساس بررسی ۱۲۱ نمونه جدا شده از خاک در این تحقیق، جدایه غالب AG-2-2-IIIB شناسایی گردید. این در حالی است که جدایه غالب بیماری‌زا در استان مازندران AG-1-IA می‌باشد که عامل سوختگی غلاف برنج (Sheath Blight) است. گفتنی است با وجود نمونه‌برداری‌های متعدد از مزارع برنج، هیچ یک از جدایه‌های رایزوکتونمای جدا شده از خاک مزارع برنج در این تحقیق AG-1-IA نبودند (به جدول ۱ مراجعه شود).

شکل ظاهری کلنی در بین جدایه‌های زیر گروه AG-2-2-IIIB متنوع بود و با توصیف کیم (Kim *et al.* 1994) مطابقت کامل نداشت (شکل ۱). این زیر گروه برای اولین بار توسط واتاناب و ماتسودا (Watanabe & Matsuda 1966) به عنوان تیپ مهاجم (Rush type) معرفی شده است. بعد از زیرگروه AG 2-2 IIIB، گروه آناستوموزی WAG-Z بیشترین جمعیت را دارا بود. این گروه آناستوموزی برای اولین بار توسط آفاجانی (Aghajani 2000) از روی گندمیان و شبه گندمیان در مرکز مازندران گزارش شده است. این گروه در دنیا نیز برای اولین بار توسط وورهیس (Voorhees 1934) به عنوان عامل پوسیدگی سختینه‌ای ذرت گزارش گردید. مرفولوژی پرگنه این گروه با توصیف آفاجانی (۲۰۰۰) مطابقت داشت. از میان گروه‌های دوهسته‌ای، AG-K بیشترین جمعیت را دارا بود و بیشتر از مرکز مازندران جداسازی گردید. این جدایه‌ها از نظر شکل ظاهری شباهت زیادی با هم داشتند و با توصیف آفاجانی (Aghajani 2000) نیز مطابق بودند. اوگوشی (Ogoshi

شکل ۱. گروه‌های آناستوموزی *Rhizoctonia solani* به‌دست آمده در این تحقیق روی PDA بعد از ۱۴ روز: a- AG-1-IB, b, c, d- AG-2-2-III B, e- AG-2-2-IV, f- AG-4, g- AG-5, h,i- AG-6, j- AG-9, k- AG-11, l, m- WAG-Z, n- *R. ramicola*, o- AG-K.

Fig. 1. Cultural morphology of *Rhizoctonia solani* anastomosis group on PDA after 2 weeks: a- AG-1-IB, b, c, d- AG-2-2-III B, e- AG-2-2-IV, f- AG-4, g- AG-5, h,i- AG-6, j- AG-9, k- AG-11, l, m- WAG-Z, n- *R. ramicola*, o- AG-K.

تاکنون گزارش شده‌اند، متفاوت بودند و در نتیجه این دو جدایه ناشناخته باقی ماندند.

منابع

جهت ملاحظه به صفحات (149-150) متن انگلیسی مراجعه شود.

آن می‌رود که با بررسی نمونه‌های بیشتری از خاک منطقه مازندران تنوع بیشتری نیز مشاهده گردد. در میان جدایه‌های دو هسته‌ای نیز *R. ramicola* برای اولین بار در ایران گزارش شد و دو جدایه به نام‌های BNR1 و BNR2 یافت شد که از لحاظ شکل ظاهری، خصوصیات مرفولوژیک و محیط کشتی با گروه‌های آناستوموزی که